

MIEWANY (4) *part praet pass impf*

miewany (2), **miewan** (1), *miewany a. miewan* (1).

e jasne; -any, -ån.

sg m N miewån (1). \diamond f N miewanå (1), miewan(a) (1). \diamond n N miewan(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: miewany od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Odbywany* (2) : Olympia, Miåłto w Achåiey [...] / w którym w piåcy å w piåcy lat ziazd/ yårmark albo Siyem bywał miewan *Mqcz* 263a, 268b.

2. *Odpowiedniki bierne użyc z „miewać” tworzących z rzeczownikiem całość znaczeniową* (2) :

Wyrażenia: »uryna miewana« = moc oddawany (1): Też taka vrina potrośsze miewana. Znamienue wypalenie przyrodzonych wilkołci *FalZioł* V 3.

»w zwyczajui miewany« = *często stosowany* (1): Też barzo szlachetne lekarzłtwo/ częfto kroć å połpolicie od Doctorow w zwyczajui miewane. *FalZioł* V 86.

Cf MIEWAĆ

KW